

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل مراکز علم و ادب در عهد اموی

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 12، شماره 53 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محمد مهدی سینی چی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد ایران

محمد جعفری - استاد راهنما گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد ایران

خلاصه مقاله:

در عهد امویان مراکز علمی و ادبی به دو گونه مراکز معقول و منقول تقسیم می شد. علوم معقول، علمی بودند که از راه فکر به آن دست می یافتند و پیش از اسلام مراکزی توسط اقوامی چون یونانیان، ایرانیان و سریانیان در سرزمین های مصر و ایران تاسیس شده بود، ولی علوم معقول به علوم شرعی و علوم ادبی منقسم می گردد که توسط واضعی وضع می شده است. در این مراکز علوم اسلامی خصوصا علوم قرآن (قرائت و تفسیر) فقه و حدیث تدریس می شد. نگارنده در این مقاله به بررسی هر دو دسته علمی می پردازد.

کلمات کلیدی:

اسلام، امویان، مراکز علمی و ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1546847>

